

Καὶ δὲν τρομάζεις,
 Μόνου προφέρνεις
 Τοῦτον μὲ τοῦτο
 Τ' ἄγριον βλέμμα,
 Ποῦ στάζει φόνου
 Θάνατον, αἷμα;
 Τόσα λαλῶντας,
 Χαμογελῶντας,
 Καὶ τὸν υἱὸν τῆς
 Συχοφιλῶντας
 Μ' ἔχυσε χάριν
 Ἀπ' τὸν κεστόν τῆς,
 Κ' εὐθύς ἀνέβη
 Ἐπὶ τὸν Ὀλυμπόν τῆς.
 Κ' ἐγὼ τὴν χάριν
 Περιχυμένος,
 Εὐθύς τὸν Ἄρην
 Τὸν ἀποβάλλω,
 Καὶ τὸν υἱὸν τῆς
 Ἀρχίζω, ψάλλω.

49. Εἰς ὑγείαν τῶν Ἐρώτων
 Τὸ ποτῆρι μας τὸ πρῶτον